

Šrí Brihad Bhágavatámrita

Šríla Sanátan Gósvámí

Zkrácená verze od Bhaktičaru Svámího

český překlad CC-BY-NC: bh. Jan Mareš, 2013

Tato kniha je rozdělena do dvou částí – púrva (předběžná) a uttara (závěrečná). První část se nazývá "hledání příjemce největší Pánovy milosti", a druhá "ustanovení slávy Gólóky". V první části je sedm kapitol – 1. Pozemská úroveň, 2. Nebeská úroveň, 3. Nad hmotnou přírodou, 4. Oddaný, 5. Drahý oddaný, 6. Dražší oddaný, 7. Příjemce úplné milosti. Ve druhé části je sedm kapitol – 1. Odříkání, 2. Poznání, 3. Oddaná služba, 4. Vaikuntha, 5. Láska, 6. Splnění nejvyšší touhy, 7. Dosažení nejvyšší blaženosti.

Základem tohoto písma jsou otázky Uttary Déví, matky Mahárádže Paríkšita. Mahariši Džaimini vyprávěl tuto historii Džanamedžajovi, synovi Mahárádže Paríkšita, a proto ji lze považovat za součást Mahábháraty. V obou částech je přítomen parivrádžaka (cestující vypravěč), který popsal svou vlastní zkušenost. V první části je jím Nárada Muni a ve druhé části Gópakumár. Prostřednictvím Gópakumára Šríla Sanátan Gósvámí vysvětlil tím nejužasnější způsobem gaudíja vaišnavskou filozofii. Odhalil nejvyšší oblast duchovního nebe, svrchovanost čisté oddané služby tak, že Gópakumára postupně vedl z nejnižší příčky praktické oddané služby na nejvyšší příčku láskyplné oddanosti.

Jak Gópakumár dělal pokrok pronášením mantry, kterou mu dal jeho guru, okvětní lístky květiny oddané služby se rozvíjely. Ačkoliv jeho radost vzrůstala v důsledku jejího rozkvětu, místo toho, aby dosáhl spokojenosti, cítil rostoucí nespokojenost, dokud květina plně nerozkvetla. Procházel různými duchovními úrovněmi, až nakonec dosáhl Vradži a zažil dokonalé naplnění.

Šríla Sanátan Gósvámí vyprávěl příběh Gópakumára, aby ukázal výsledek a moc pronášení mantry dané pravým duchovním mistrem. Kniha také zdůrazňuje, že život oddaného je věčný, nevyčerpatelný a neustále pokračuje. Gópakumárův duchovní mistr se mu během jeho cesty pětkrát zjevil a poučil ho. Z toho lze vidět, že dokud žák nedosáhne lotosových nohou Pána, duchovní mistr nemůže klidně odpočívat.

Část I

Kapitola 1 – Pozemská úroveň

Poté, co Mahárádž Džanamedžaja vyslechl vyprávění Mahábháraty od velkého mudrce Džaiminiho, chtěl vědět, co se stalo potom, a požádal ho, aby popsal více. Šrí

Džaimini mu řekl: „Ó nejlepší z králů! Šrí Vjasadév viděl Pána, Bhakti Déví a vnější energii Pána v tranzu oddanosti a popsal Jeho transcendentní zábavy ve Šrímad Bhágavatamu. Jeho syna, Šukadéva Gósvámího, přestože je seberealizovaný a niterně spokojený, začaly přitahovat transcendentní vlastnosti Šrí Krišny a studoval Šrímad Bhágavatam u Šríly Vjásadevy. Když tvůj otec Mahárádž Paríkšit očekával na břehu řeky Gangy smrt následkem bráhmanova prokletí, dorazil tam Šríla Šukadév Gósvámí, vyprávěl tvému otci Šrímad Bhágavatam, zbavil ho strachu z rození a umírání a udělil mu transcendentní oddanost. Když Mahárádž Paríkšit čekal, až dosáhne transcendentního sídla Nejvyšší Osobnosti Božství, všiml si, že jeho matku Uttaru jeho blížící se smrt velmi zarmoutila. Mahárádž Paríkšit jí pak vysvětlil marnost hmotné existence a věčnost duchovní totožnosti. Po vyslechnutí těchto pokynů Mahárádže Paríkšita se matka Uttará zbavila nářku a prožívala radost. Zeptala se ho: „Můj milý synu! Prosím, dej mi také pít ten nanejvýš chutný nektar Šrímad Bhágavatamu, který jsi pil od nejvznešenější z labutím podobných osobností, Šrípáda Bádarájaniho.““

Paríkšit Mahárádž odpověděl: „Drahá matko! Nezbyvá mi mnoho času do odchodu do příštího světa, a proto pokud chceš slyšet nejdůvěrnější zábavy ze Šrímad Bhágavatamu, transcendentní zábavy Pána ve Vrindávanu, které jsem slyšel od svého svrchovaně uctíváníhodného duchovního mistra Šríly Šukadéva Gósvámího, pak je během tak krátké doby mohu popsat jen krátce.“ Matka Uttará odpověděla: „Můj synu! Tak jako je cukr podstatou cukrové třtiny a podstatou Mléčného oceánu je nektar, kvedlání Šrímad Bhágavatamu, který jsi vyslechl od Šrípáda Bádarájaniho, mi umožňuje tento nektar pít.““

Paríkšit Mahárádž jí pak řekl: „Matko! Má poslední chvíle se blíží. Myslel jsem, že bych teď měl přijmout slib mlčení, ale krása tvé otázky mě nutí hovořit.““

„Kdysi dávno se během měsíce Mágh všichni velcí mudrci shromáždili v blízkosti Šrí Mádhavy v Prajágu. V té době tam dorazil jeden bohatý bráhman (z té země), aby nasytil bráhmány. Uklidil ono místo, s velkou úctou provedl uctívání Pána v Jeho podobě šálagrámu a pak Jeho maháprasádem nasytil všechny bráhmány, vaišnavy a chudé. Pak bráhman uctil prasád a obětoval výsledky všech těchto činností Nejvyšší Osobnosti Božství. Usadil šálagrám na nádherný trůn a chystal se odejít.

Nárada Muni ho považoval za největšího příjemce Krišnovy milosti a řekl mu: „Ó bráhmáno! Jsi největší oddaný Krišny. Jsi příjemce největší Krišnovy milosti.“ Bráhman pak řekl: „Ó mudrci! Jaké příznaky Pánovy milosti jsi u mě viděl? Pokud chceš opravdu vidět příjemce Pánovy milosti, pak jdi do jižní země a setkej se s velkým oddaným králem, který poskytuje úžasnou službu Nejvyššímu Pánu Krišnovi spolu se svou rodinou. Neustále slouží svatým mudrcům a čestným lidem a vždy pečuje o hosty. Pokud uvidíš jeho úžasné vlastnosti, budeš přirozeně překvapen.““

Když Nárada Muni uslyšel tato bráhmanova slova, začal velmi dychtit, aby spatřil krále, a odebral se do jeho města. Tam viděl, že sláva krále je ještě majestátnější a nádhernější než bráhmanův popis. Viděl tu nejúžasnější službu Nejvyšší Osobnosti Božství – různé festivaly, službu vaišnavům podáváním vynikajícího maháprasádu.

Nárada Muni s velkou radostí přišel ke králi a řekl mu: ‚Ó králi! Jsi skutečným příjemcem Krišnovy milosti. Všechno tvé bohatství je vždy zapojeno do služby Pánu a Jeho oddaným.‘ Když král slyšel slova Nárady Muniho, zastyděl se a řekl mu: ‚Ó mudrci mezi polobohy! Jsme lidské bytosti a náš život je krátký. Neustále nás sužuje trojí utrpení. Jak tedy může živá bytost jako já být příjemcem Krišnovy milosti? Pokud chceš opravdu vidět příjemce Krišnovy milosti, pak jdi za polobohy na nebeské planety. Překonali stáří a nemoc tím, že pijí nektar. Největším z nich je Indra.‘

Část I

Kapitola 2 – Nebeská úroveň

1) Nárada se odebral na nebesa a uviděl Šrí Višnu obklopeného a uctívaného polobohy. Indra opěvoval Pánovu transcendentní slávu a z očí mu proudily slzy radosti.

2) Když Šrí Vámanadéva odešel do svého paláce, Nárada Muni řekl Indrovi: ‚Ó králi polobohů, jsi velmi drahý Pánu, a proto tě poslouchají Slunce, Měsíc, Jamarádž a všichni ostatní vládci přírody. Samotný Pán přijal pozici tvého mladšího bratra a ctí tě jako svého staršího bratra.‘

3) Indra se velmi zastyděl, když to uslyšel, a řekl mu: ‚Ó zkušený hudebníku, tropíš si ze mě žerty? Nevíš, jak často prchám z nebes ze strachu před démony? Bali si přivlastnil mé postavení, jmenoval démony vládci Slunce, Měsíce, větru a ohně a začal si sám užívat obětí. Díky tvrdé askezi mých rodičů se Pán zjevil jako můj bratr, aby mě znovu dosadil na můj trůn.‘

a) Neporazil Baliho, ale vyprosil si od něj nebesa a předal je Indrovi.

b) V nebi existují znečištění pýchou, chamtivostí, závistí, a neustálý strach z poklesnutí kvůli hříchu zabití bráhmany.

c) Pán odnesl na Zem největší poklady nebes – síň Sudharmu a květ páridžáta.

d) Zabránil Vradžavásím uctívat Indru.

e) Spálil les Khándava, který byl velmi drahý Indrovi. To nejsou příznaky Jeho milosti vůči Indrovi.

4) Indra řekl Náradovi Munimu, že jeho otec Brahmá je nejdražší oddaný Pána, protože:

a) V jednom dni Brahmy se zjeví 14 Indrů.

b) Jeden jeho den představuje 4 000 jug polobohů.

c) Je stvořitelem vládců přírody.
d) Tisícihlavý Pán Mahápuruša vždy bydlí v jeho sídle a osobně přijímá jím prováděné oběti. Proto je Brahmá nejdražším oddaným Šrí Krišny a neliší se od Něho.

- a) Hiranjagarbha Brahmá je Višnutattva.
- b) Vairádža Brahmá je živá bytost.

5) Nárada Muni se pak odebral na Satjalóku a viděl, že Nejvyšší Osobnost Božství jako Mahápuruša, jehož tisíc hlav zdobí spletené vlasy, spolu s Lakšmí Díví přijímají obětiny.

6) Když se Pán spolu s Lakšmí Díví odebral do svého sídla, Brahmá nechal své syny, velké mudrce, konat oběť a šel se věnovat záležitostem vesmíru.

7) Nárada Muni ho začal oslavovat jako největšího oddaného slovy:

- a) Jsi stvořitel, udržovatel a ničitel čtrnácti planetárních soustav.
- b) Jsi sebezrozený svrchovaný vládce vesmíru.
- c) Čtyři Vědy se zjevily ze tvých čtyř úst.
- d) Světci, kteří jsou zcela prosti pýchy a závisti, dosáhnou tvého sídla.
- d) Žádné místo není lepší než tato Brahmálóka. Nárájanova Vaikunthalóka je také v této brahmándě (vesmíru).

8) Brahmá považoval tuto chválu za rouhání, zacpal si svých osm uší a říkal: „Jsem Jeho služebník! Jsem Jeho služebník!“ Pokáral Náradu a řekl mu:

- a) To Pánova vnější energie Mahámájá jako Jeho služebnice tvoří, udržuje a ničí tuto hmotnou přírodu.
- b) On sám (Brahmá) je ovládán a často zmaten Májou.
- c) Vlivem Máji roste jeho pýcha a zapomíná na svrchované postavení Pána.
- d) Neustále se bojí času, a proto touží po osvobození.
- e) Uctívá Pána, aby dosáhl osvobození.
- f) Nemá žádnou oddanost vůči Jeho lotosovým nohám. Neustále se obává, aby nespáchal přestupek proti Jeho lotosovým nohám.
- g) Báł se k Pánu přistoupit, když Pán zabil Hiranjakašipua a varoval ho, aby žádné takové požehnání žádnému démonovi nedával. Přesto dal požehnání Rávanovi, který se pak stal velmi mocným a působil Pánu tolik problémů.
- h) Všichni jeho následovníci také urážejí Pána – Indra, Varuna, Jama a tak dále.
- i) On sám také ukradl Jeho přátele a telátka.

9) Pán Šiva je však nejdražší oddaný Šrí Višnu, protože je znám jako Jeho přítel. Nikdo v tomto vesmíru není Pánu tak drahý jako Šiva:

- a) Vzdal se všeho bohatství tohoto světa kvůli transcendentní radosti pití nektaru z Jeho lotosových nohou.
- b) Drží na hlavě Gangu, protože pochází z Jeho lotosových nohou.

- c) Šiva může udělit osvobození polobohům jako jsme my.
- d) Všichni obyvatelé Šivalóky jsou osvobození.
- e) Milostí Šivy dosáhlo mnoho živých bytostí osvobození a oddané služby Šrí Višnuovi.
- f) Šrí Krišna toleruje přestupky vůči sobě, ale ne přestupky spáchané proti Šivovi.
- g) Sám Pán zabil demony, kteří se stali mocnými kvůli požehnáním daným Šivou, a pak ho utěšoval a chválil. (V případě Brahmy to neudělal.)
- h) Během stloukání Mléčného oceánu přiměl Šivu vypít jed a oslavil Ho jménem Nílakantha.

10) Brahmá požádal Nárada, aby se vydal do Šivova sídla za sedmi vrstvami této hmotné přírody, a podíval se, jak je zahrnován Krišnovou milostí.

Část I

Kapitola 3 – Nad hmotnou přírodou

- 1) Poté se Nárada Muni odebral na Šivalóku a zdálky viděl, že je Šiva pohroužen v uctívání Pána Sankaršana, a tančí v extázi při opěvování Jeho transcendentní slávy.
- 2) Nárada Muni začal opěvovat slávu Šivy, jak o ní slyšel od svého otce, a snažil se získat prach z jeho lotosových nohou. Šiva mu v tom však zabránil a objal ho.
- 3) Nárada Muni začal pět jeho slávu a popisoval jej jako pána vesmíru a nejdražšího oddaného Krišny.
- 4) Šrí Šiva si zacpal uši a rozzlobeně řekl Náradovi, že je pouze služebníkem Pánova služebníka.
- 5) Nárada Muni se cítil provinile a začal ho popisovat jako toho, kdo zná transcendentní slávu Pána a může ji odhalit ostatním. Je tak drahý Krišnovi, že ho Krišna mnohokrát uctíval s velkou úctou a přijal od něho požehnání.
- 6) Šrí Šiva pak vstal, zakryl Náradovi Munimu ústa a řekl mu: „Prosím nepřipomínej mi mé arogantní chování.“ A vysvětlil, že to nebylo nic jiného než Krišnovy transcendentní zábavy. Ačkoliv spáchal proti Šrí Krišnovi tolik přestupků, Šrí Krišnovi nebyl nikdy lhostejný.
- 7) Nárada Muni řekl: „Jsi Krišnovi velmi milý. Proto vůči Němu nemůžeš páchat přestupky. I když to tak někdy může vypadat, Krišna to nikdy nepovažoval za přestupky. Třebaže jsi dal požehnání osobám urážejícím vaišnavy, tato požehnání měla některé nedostatky (Kálajavana, Džajadratha). Ale když někdo urazí tebe, nepovažuješ to za přestupek.“

8) Na tom, že Šiva požádal o požehnání, aby bylo jeho postavení vyšší než Krišnovo, nebylo nic špatného. Jednoduše tím požádal, aby se stal Jeho oddaným.

9) Krišna požehnal Šivu a Durgu mocí udělit osvobození.

10) Přestože je Šiva ta nejbohatší osoba, je i nejodříkavější.

11) Šrí Šiva se cítil velmi zahanben a začal odpovídat, že on sám je příčinou falešného ega. Je zapojen v ničení, které patří do kvality nevědomosti. Bojoval s Krišnou během krádeže květu páridžáta a během únosu Uši. Krišna mu dal pokyn, aby od Něho odvrátil lidi vlastními vymyšlenými písmi (sva-agamaih kalpitaih). Oddaní neusilují o osvobození. Slovo osvobození působí uším oddaného bolest.

12) Pán Šiva řekl Náradovi, že obyvatelé Vaikunthy jsou největší oddaní Krišny. Na Vaikunthaloce oddaní nemají žádnou jinou touhu než sloužit Krišnovi. Jejich podobou je věčnost, poznání a blaženost. Vše, co chtějí, je chránit oddané, rozšiřovat jejich počet a šířit oddanou službu. Na Vaikuntě zvířata, stromy a rostliny také neustále slouží Šrí Harimu. Všichni a vše jsou požehnáni nejvyšší milostí Krišny.

13) Pokračoval ve vysvětlení, že i lidské bytosti na Zemi, které jsou oddanými Šrí Hariho, si zaslouží být uctívány polobohy a jím samotným. Jsou mu stejně drazí jako Nejvyšší Pán a on vždy touží po jejich společnosti. Kdekoliv sídlí tito oddaní, ona místa se stávají Vaikunthou. Jejich těla, i když zdánlivě hmotná, se stávají transcendentními.

14) Párvatí řekla: „Na Vaikuntě je Šrí Mahálakšmí největší oddanou Krišny.“

- a) Na Vaikuntě ji každý uctívá.
- b) Její milostí osoba obdrží poznání, odříkání a oddanost.
- c) Vždy spočívá na hrudi Šrí Hariho.
- d) Je nejvznešenější ze všech ctnostných žen.

15) Šiva slyšel, že se Nárada Muni chystá odebrat na Vaikunthu, a připomněl mu, že Nejvyšší Osobnost Božství, Šrí Krišna, v té době sídlí na Zemi ve Dvárace. Proto není třeba cestovat na Vaikunthu. Ale pokud chce vidět největší oddaného, pak by měl jít na Sutalu a navštívit Prahláda. Prahlád je největší oddaný, protože:

- a) Krišna sám oznámil, že Prahlád je nejlepší ze všech Jeho oddaných.
- b) Prahládovo štěstí bylo patrné v době zabití Hiranjakašipua, protože mu v té době Pán vyjádřil svou nejvyšší náklonnost.
- c) I když Pán opakovaně chtěl Prahládovi udělit osvobození, Prahlád požádal o oddanost.
- d) Krišnova zvláštní přízeň vůči Balimu a Vanásurovi vyplývala z Jeho lásky k Prahládovi.

Část I

Kapitola 4 – Oddaný

1) Nárada Muni se podle Mahádévova pokynu odebral na Satalu. Prahlád tehdy na odlehlém místě meditoval o lotosových nohách Pána. Očima své mysli uviděl blížícího se Nárada Muniho a poklonil se mu.

2) Nárada Muni odmítl přijmout jeho uctívání a začal ho oslavovat jako nejdražšího oddaného Krišny vzhledem k tomu, že:

a) Krišna ho osobně ochránil před otcovým mučením.

b) Díky jeho ryzí oddanosti Krišnovi se jeho démonský otec také stal velkým oddaným.

c) Šíří slávu Pána a oddanou službu Jemu, a tak osvobodil mnoho osob z tohoto oceánu hmotné existence.

d) Když Prahlád na Brahmovu žádost přistoupil k Pánu Nrsimhadévovi a padl k Jeho lotosovým nohám, Pán ho vlastníma rukama zvedl, položil mu své lotosové ruce na hlavu a s velkým zalíbením mu lízal tělo.

e) Prahlád odmítl přijmout osvobození, ale přijal království svého otce jen kvůli šíření vědomí Krišny.

f) Když šel Prahlád do Naimišáranji navštívit svého uctívaného Pána Šrí Hariho, Pán se mu zjevil v přestrojení a bojoval s ním. Byl s ním spokojen a požehnal mu: ‚Budu tebou vždy poražen.‘

g) Z lásky k Prahládovi se Pán stal vrátným v Baliho paláci.

3) Prahlád Mahárádž pak řekl Náradovi Munimu s velkou úctou:

a) Veškerá oddanost Pánu, kterou jsem projevoval v dětství, nebyla založena na poznání. Šlo jen o dětinskou připoutanost.

b) Pouze vzpomínám na Pána v mysli prostřednictvím meditace, ale nekonám oddanou službu.

c) Služba Pánu je znakem větší Pánovy milosti než být Jím chráněn.

d) Vzhled a zábava Pána Nrsimhadéva byly míněny hlavně kvůli Jeho milosti polobohům, aby osvobodil své dva společníky, aby splnil Brahmova slova a prokázal slávu oddané služby Jemu.

e) Jeho nabídnutí království Prahládovi nebyl znak Jeho milosti, protože sám řekl: ‚Osobě, které udělím svou milost, její bohatství odeberu.‘

f) Pán není vždy přítomen v Baliho bráně, jak Nárada uvedl, jen občas ho tam spatří někdo jako Rávana. Kdyby byl vždy u jeho brány, proč by Prahlád šel kvůli Jeho daršanu do Naimišáranji?

g) Když se Pán zjevil, aby zabil Hiranjakašipua, Prahlád ho mohl vidět jen krátkou chvíli. Hanumán však slouží Pánu osobně po mnoho tisíc let. Kvůli službě Pánu přeletěl oceán, utěšil Šrí Sítu Déví, spálil Lanku a zničil Rávanovu pevnost. Když přinesl zpět zprávu o Sítě, Šrí Rámačandra ho objal.

h) Nosil Pána Rámačandru na zádech.

i) Přinesl horu Gandhamádanu, aby zachránil Lakšmana. Jeho služebnictví Pánu je projevem Pánovy milosti vůči němu.

4) Nárada Muni se pak odebral do Kimpuruša-varši a viděl, že Hanumán uctívá Pána Rámačandru.

5) Když Hanumán slyšel Nárada Muniho oslavovat jeho Pána, objal ho. Nárada Muni ho velebil jako Pánova přítele, nosiče, sedadlo, vlajku, deštník, generála a největšího pomocníka kvůli jeho naprostému odevzdání se Pánu.

6) Hanumán se pak rozplakal při vzpomínání na milost Pána a Nárada Muni ho utěšil. Hanumán ovládl své emoce a začal mu vyprávět:

a) Kdybych byl opravdu služebníkem Pána, opustil by mě takto?

b) Je v Mathuře a projevuje svůj svrchovaný majestát.

c) Jeho milost vůči Pánduovcům je největší.

d) Stal se vozatajem, společníkem, ministrem a poslem Pánduovců a také je oslavoval a klaněl se jim.

e) Vzhledem k trvalé přítomnosti Pána se hlavní město Pánduovců stalo sídlem všech velkých mudrců.

f) Pánduovci musí znát nějaké kouzlo, pomocí něhož Pána okouzlili.

g) Hanumán považoval za své velké štěstí, že Bhíma je jako jeho bratr a je mu velmi drahý, a Ardžuna vozí jeho podobiznu na vlajce svého vozu.

7) Nárada Muni pak pozval Hanumána, aby s ním šel do Ajódhji navštívit Pána a Jeho oddané, ale Hanumán návrh odmítl, neboť se bál, že se dopustí přestupku.

8) Rozdíl mezi Rámačandrovými a Krišnovými zábavami.

9) Hanumánova připoutanost k Pánu Rámačandrovi. Dévakínandana je Nejvyšší Osobnost Božství, a proto může učinit všechno. Jako zdroj všech inkarnací se může také zjevit jako Šrí Rámačandra.

10) Pánduovci jsou vzhledem ke své ryzí oddanosti Šrí Krišnovi zcela prosti všech pout ke hmotě. Judhišthir vládl svému království pro Pánovo potěšení. Nebyl připoután ke své překrásné manželce Draupadí a slavným bratrům jako Bhíma a Ardžuna. Jeho zalíbení v nich bylo výsledkem jejich vztahu s Krišnou.

Část I

Kapitola 5 – Drahý oddaný

1) V extázi tančící Nárada Muni se odebral do Hastinápuru a viděl, že Judhišthir Mahárádž spolu se svými příbuznými plánují přivést Krišnu ze Dváraky pomocí nějaké výmluvy na nebezpečí nebo konání oběti.

2) Pánduovci se poklonili Náradovi Munimu a přinesli různé věci, aby ho uctívali, ale Nárada Muni jimi začal uctívat je a řekl: ‚I když někteří lidé získali čistou oddanost během inkarnace Šrí Rámačandry, spontánní oddaná služba byla tomuto světu neznámá. Tato spontánní duchovní láska je projevena u Pánduovců. Proto jsou Pánduovci skuteční příjemci Pánovy zvláštní milosti.‘

3) Pánduovci jsou největší oddaní Křišny, protože:

a) Křišna se stal jejich drahým přítelem, uctívaným Pánem, duchovním mistrem, bratrancem, poslem, vozatajem a dokonce i jejich služebníkem.

b) On, jehož Brahmá, Šiva a jiné takové vznešené osobnosti nemohou ani vnímat ve své meditaci, který je konečným cílem Véd, tento Nejvyšší Pán, Osobnost Božství, s nimi byl velmi spokojen, i když oni se o to nijak nesnažili.

c) Nemluvě o Křišnově milosti, Jeho trest je také velmi prospěšný. Pútaná získala postavení Jeho matky, Kálíja byl požehnán Jeho lotosovými nohami na své hlavě, Kamsa o Něm neustále meditoval a opustil tělo, když hleděl na Jeho lotosovou tvář.

4) Nárada Muni ovládl svůj jazyk tím, že se do něj kouzl, a začal oslavovat Pánduovce spolu s matkou Kuntí a Draupadí:

a) Křišna miluje Pánduovce tak, jako oni milují Jeho.

b) Křišna daroval Judhišthirovi tu největší slávu tím, že ho korunoval králem.

c) Bhímovi daroval jedinečnou slávu tím, že ho nechal zabít Džarásandhu.

d) Ardžuna je znám po celém světě jako Jeho přítel.

e) Nakula a Sahadéva jsou Mu také velmi drazí.

f) Oslovoval Draupadí ‚Má drahá přítelkyně‘. Ochránil ji před strachem z Durvásy a Duhšásany.

g) Vidura a Bhíšma získali Křišnovu zvláštní přízeň kvůli své náklonnosti k Pánduovcům.

h) Křišna sám oznámil v kuruovském shromáždění: ‚Nepřátelé Pánduovců jsou také Moji nepřátelé, protože Pánduovci jsou Mi stejně drazí jako Můj vlastní život.‘

5) Pánduovci se cítili velmi rozpačitě, když to slyšeli, a řekli Náradovi Munimu:

‚Nedokážeme pochopit, i přes opakované uvažování, jakou milost nám Křišna udělil.

a) Teď, když jsme dostali zpět své království a zabili nepřátele, místo radosti cítíme nesmírnou bolest.

b) Jedná jako náš posel a vozataj ne kvůli zvláštní přízni vůči nám, ale aby ustanovil dharmu.‘

6) Pánduovci pak řekli Náradovi Munimu, že Jádúovci jsou Křišnovi opravdu drazí, proto jsou příjemci Pánovy skutečné milosti. Nárada Muni se odebral do Dváraky a viděl, že požehnaní Jádúovci sedí v Sudharmě a čekají na Křišňův příchod.

7) Jakmile uviděli Nárada, běželi ho přivítat, a Nárada se jim poklonil. Zvedli ho ze země a nabídli mu božské sedadlo. Nárada Muni se posadil na podlahu a Jaduovci také usedli na podlahu kolem něho.

8) Když přinesli věci pro uctívání, Nárada Muni vstal a promluvil k nim se sepjatýma rukama: ‚Máte Krišnovu zvláštní požehnání. Prosím buďte ke mně laskaví a dejte mi požehnání, abych mohl opěvovat vaši slávu po celém světě. Vždy Ho můžete vidět, dotýkat se Ho, oslovovat Ho, sedět s Ním, jíst s Ním, spát s Ním. Jste s Ním tedy spojeni velkým poutem lásky. Proto Pán zapomněl na Vaikunthu a neustále vám poskytuje nepopsatelnou radost.‘

9) Když Jaduovci vyslechli tato slova, dotkli se Náradových nohou a řekli mu: ‚Ó úctyhodný mudrci! Tebe uctívá dokonce i náš uctívaný Krišna, proč se tedy klaníš nanejvýš pokleslým osobám jako jsme my? Všechny naše kvalifikace jsou jednoduše výsledkem našeho vztahu k Nejvyššímu Pánu Krišnovi. Ale mezi námi je Krišnovi velmi drahý Uddhava. Je to Jeho ministr, žák, služebník a velmi drahý přítel. Pán ho posílá na velmi zvláštní mise jako záchrana Sámby, když ho zajali Bhíšma, Dróna a další Kuruovci. Uddhava je Krišnovým stálým společníkem, je vždy s Ním a přijímá Jeho maháprasád. V noci, když Krišna ulehá na lůžko, masíruje Mu nohy, a když Krišna usne, položí si Jeho lotosové nohy na klín a usne. Je Krišnovi tak drahý, že dokonce vypadá přesně jako Krišna.‘

10) Nárada Muni se chystal navštívit Uddhavu a Ugraséna řekl: ‚Ó nejlepší z mudrců! Bez Krišnova příkazu Ho Uddhava nikdy neopouští ani na okamžik. Prosím, jdi dovnitř a setkej se s Uddhavou, ale zároveň mu řekni, že čekáme na Krišnu ve sněmovní síni. Je už celkem pozdě. Požádej ho, aby se svým Pánem rychle přišel.‘

Část I

Kapitola 6 – Dražší oddaný

1) Nárada Muniho přemohla láska, když slyšel o slávě Uddhavy a nebyl schopen hrát na svou vínu. Když šel ze sněmovní síně Sudharmy do vnitřní části Krišnova paláce, vypadal jako nepřičetný šílenec nebo osoba posedlá duchem. Jeho kroky byly nejisté, chvílemi padal a válel se po zemi, plakal, křičel, zpíval a tančil.

2) Krišna ještě spal. Uddhava seděl v místnosti s Baladévem, Dévakí, Róhiní, Kamsovou matkou Padmávatí a některými služebnými. Pohled na Nárada v tak zvláštní náladě je překvapil a požádali ho, aby jim vysvětlil, co se s ním stalo.

3) Nárada otevřel své usazené oči a řekl jim zalykajícím se hlasem: „Prosím, představte mě Uddhavovi. Prosím, pomozte mi získat prach z jeho nohou, jedině pak se mé srdce uklidní, protože:

a) Uddhava obdržel největší Pánovu přízeň.

b) Uddhava je největší ze všech oddaných.

c) Krišna sám řekl, že Brahmá, Balarám, Šiva, Lakšmí a dokonce i Jeho vlastní expanze Mu nejsou tak drahé jako Uddhava.

Dnes jsem vyslechl víc o Uddhavově slávě od Jádovců. Ta slova mi vstoupila do srdce ušima a připravila mě o všechnu trpělivost.‘

4) Když to Uddhava uslyšel, vstal, s velkou úctou objal Náradovy nohy a dal se do pláče. Pak se ovládl a řekl: „Ó Nárado Muni! Víš vše. Jsi ta nejpravdomluvnější osoba a původní učitel oddané služby. Také jsem si myslel, že jsem nejdražším oddaným Krišny. Tato pýcha však byla zničena poté, co jsem nedávno šel do Vradži.

5) Všechny obyvatele Vradži poutá ke Krišnovi velká láska, ale láska gopí je největší. Aby Uddhava získal prach z jejich lotosových nohou, toužil stát se rostlinou ve Vrindávanu.

6) Uddhava toužil stát se rostlinou ve Vrindávanu, protože:

a) Pak by mohl získat prach z nohou gopí.

b) Získal by společnost dalších rostlin, které mají také podobnou touhu.

c) Pokud někdo říká: „Uddhavo, pokud zůstaneš mimo cestu jako rostlina, jak získáš prach z jejich nohou?“ Uddhavova odpověď zní: „Když gopí šílí touhou setkat se Krišnou po zaslechnutí Jeho flétny, nevnímají, kde je cesta. Opakovaně uctívám prach z nohou těchto gopí.‘

7) Uddhava se bál podrobně popsat slávu gopí, protože pokud by ji zaslechl Krišna, přemohla by Ho láska ke gopím.

8) Matka Róhiní řekla: „Uddhavo, prosím tě, připomeň mi gopí, které jsou pohroužené v oceánu utrpení, které neustále spaluje nebezpečný lesní požár a jed odloučení od Krišny. Jašódin nářek přiměl kameny ronit slzy a přerušoval dunění hromů. Nikdo nemohl rozpoznat, zda gopí jako Rádhá jsou živé nebo mrtvé. Když se Krišna vrátil z ášramu Sandípaniho Muniho, řekl jsem Mu o stavu Vradži, ale nepohnulo to s Ním. Proto místo toho, aby tam šel sám, poslal tebe, který jsi velmi zkušený v diplomacii a lichocení. Opěvoval jsi slávu milosti tvého Pána vůči obyvatelům Vradži, ale je to znak Jeho milosti? Když byl tvůj Pán ve Vradži, také neudělal nic, aby je učinil šťastnými. Od té doby, co Krišna přišel do Vradži, mnoho démonů jako Pútaná a Kéší neustále působilo rozruch. Vradžavásí se však nikdy nestarali o své vlastní štěstí. Byli jednoduše okouzleni sladkostí Krišny a přáli si pouze Jeho blaho. Věnovali vše pro potěšení Krišny. Znali Krišnu jako syna Nandy Mahárádže, ne jako Jadunandanu. Proto k Němu chovali přirozenou náklonnost.

Vzhledem ke svým sobeckým cílům během svého pobytu neudělal pro Vradžavásí nic dobrého. Nyní, když jsou Jeho sobecké cíle splněné a On velmi šťastně bydlí se svými příbuznými, to, co pro ně dělá, nepotřebuje žádný popis.‘

9) Kamsova matka Padmávatí, která byla stará, nerozumná a necudná, řekla: ‚Běda! Jak bolestné je, že krutí pastevci zaměstnali Ačjutu od dětství pastvou krav v hustém lese. Dokonce Mu ani nedali boty. Někdy, když se z hladu napil trochy mléka, krutá Jašódá ho svázala provazem. Byl bezmocný. Staral se o krávy, trpěl v dětství všemi těmi útrapami a snažil se být jim ku prospěchu, jak jen mohl. Co může dělat teď?‘

10) Róhiní Déví Padmávatí zcela ignorovala a řekla Uddhavovi: ‚Nyní se tvůj Pán stal králem králů ve Dvárace, když porazil všechny své nepřátele. Teď uctívají Jeho nohy i polobozi a na ty ubohé Vradžavásí si ani nevzpomene.‘

11) Rukminí řekla: ‚Matko! Ty nevíš, co se děje v jako máslo měkkém Krišnově srdci, a proto takto mluvíš. V noci ve spánku Krišna mluví o Vradži. Někdy velmi sladce volá krávy jejich jmény. Někdy říká: ‚Mami! Dej mi nějaké máslo.‘ Někdy mě oslovuje ‚Šrí Rádho‘ či ‚Šrí Lalito‘ a někdy mi říká: ‚Čandrávalí! Co je to za chování, podvádíš Mě?‘ Když to říká, tahá mě za okraj mého oděvu. Někdy smáčí zemi svými slzami, někdy se probouzí ze spánku a bolestně křičí. Když slyšíme ten pláč, noříme se do oceánu smutku. Dnes také nařikal kvůli nějakému snu. Zakryl si tvář čadarem a stále leží v posteli.‘ Satjabhámá Déví řekla: ‚Nechová se tak jen ve spánku, ale i v bdělém stavu. Jsme Jeho manželky jen navenek, ve skutečnosti i služebnice gópi z Vrindávanu jsou našemu Pánu dražší.‘

12) Balarám řekl: ‚Jelikož mluvíme o politováníhodném stavu Vradžavásích, bratr Krišna se chová, jako kdyby o Vradžavásích snil jen proto, aby nás oklamal. Když jsem dva měsíce bydlel ve Vrindávanu, abych Vradžavásí utěšil, uvědomil jsem si, že je nedokáže utěšit nikdo kromě Krišny. Po návratu jsem Mu řekl: ‚Krišno, jed’ prosím do Vradži a zachraň životy Vradžavásích.‘ On řekl jen: ‚Ano, pojedu.‘ Nezdá se však, že to myslí vážně.

13) Když to Krišna slyšel, rychle vylezl z postele a začal hlasitě naříkat. Z očí Mu neustále tekly slzy a zalykajícím se hlasem řekl: ‚Je pravda, že Mé srdce je tvořené hromoklínem, a proto se dosud nezlomilo. Ti Vradžavásí se o Mě od dětství tak laskavě starali, ale Já jsem tak krutý, že jsem na jejich mimořádnou lásku ke Mně zapomněl. Místo toho, abych jim prospíval, jim pouze působím velkou úzkost. Drahy Uddhavo, řekni Mi prosím, co mám dělat. Prosím zachraň Mě z tohoto oceánu nářku.‘ Uddhava Mu řekl: ‚Vradžavásí chtějí jen Tebe a pokud tam nepojedeš, jejich životy nebudou zachráněny. Všeho se vzdali, aby Tě získali. Můžeš se na to zeptat svého staršího bratra.‘

14) Když si Balarám vzpomněl na stav Vradži, dal se do hlasitého nářku a řekl: ‚Milý bratře! Kvůli odloučení od Tebe Ti obětovaly život dokonce i krávy, další zvířata, ptáci, stromy, popínavé rostliny a tráva, o gópech a gópích z Vradži nemluvě. Jezera vyschla a hory se zmenšují. Někteří z mužů přežívají díky Tvému slibu, že se vrátíš. Pokud jim neprokážeš milost, pak jim jí velmi brzy prokáže Jama. Ti, kteří jsou stále naživu, zanechali jídla a pití. Nyní bude jejich osudem lesní požár suchého Mahávanu.‘

15) Když to Krišna se svým měkkým srdcem uslyšel, začal naříkat a položil ruku kolem Balarámova krku. Pak se začali válet po zemi a omdleli. Jakmile Róhiní, Uddhava, Dévakí, Rukminí, Satjabhámá a další přítomní uviděli Jejich stav, rozplakali se. Jejich nářek dolehl do sněmovní síně Sudharmy a Jaduovci v čele s Ugrasénou tam rychle přišli a při spatření Krišnova stavu byli ohromeni a začali naříkat.

Část 1

Kapitola 7 – Příjemce úplné milosti

1) Pláč Jaduovců se rozlehl po celém vesmíru. Brahmá se dostavil do Krišnova paláce spolu se zosobněnými Védami a polobohy a viděl, že jeho otec Krišna dosáhl jedinečného stavu zmatku kvůli odloučení od svých nejdražších. Brahmá ztratil svou vyrovnanost a naříkal také. Pak uvažoval o nějakém způsobu, jak by svého Pána vyléčil. Zavolal Garuda a požádal ho, aby odnesl Krišnu a Balarámu na horu Raivataku v oceánu slané vody, kde Višvakarmá vybudoval umělý Vrindávan. Pouze Róhiní Déví bylo dovoleno tam jít.

2) V Novém Vrindávanu, kde Višvakarmá vytvořil repliku Vrindávanu se sochami gópů a gópí, Garuda velmi opatrně položil na Krišnu na lůžko. Mezitím se Balarám probral a pochopil, co Brahmá zařídil.

3) Dévakí, Rukminí, Satjabhámá a Padmávatí nedokázaly ponechat Krišnu v tomto stavu a také přišly s Uddhavou, ale vzhledem k Brahmově žádosti se všichni drželi z dohledu. Nárada také zůstal neviditelný na obloze, aby viděl Pánovu zábavu. Garuda také zůstal na obloze a roztáhl křídla, aby svého Pána chránil před sluncem. Balarám si rychle vypláchl ústa a pak vypláchl bratrova lotosová ústa. Potom Mu zastrčil flétnu za opasek, ozdobil Ho buvolím rohem, hůlkou, věncem z květin kadamba a korunou z pavích per. Pak Krišnu zvedl z postele a řekl Mu: ‚Krišno, Krišno, probud' se. Pohled', všichni Tví přátelé na Tebe čekají. Vzhledem k jejich lásce k Tobě Ti naši rodiče nejsou schopni nic říci. Podívej, gópí si šeptají do uší; pravděpodobně si z Tebe dělají legraci.‘ Krišna se probudil a jak otevřel oči, uviděl Nandu Mahárádže a poklonil se mu. Pak řekl se smíchem matce: ‚Matko, dnes ráno se Mi zdálo, že jsem jel do Mathury a zabil Kamsu a jiné podobné zlé demony. Pak jsem na břehu oceánu postavil velké město zvané Dváraká.‘ Jeho matka neodpověděla. Krišna si myslel, že

si Jeho matka dělá starosti o Jeho zdraví, a utěšil ji: ‚Matko, to kvůli tomu snu jsem dnes vstal tak pozdě.‘ Pak řekl Balarámovi: ‚Pokud si nemyslíš, že ten sen nebyl možný, tak Ti ho cestou do lesa podrobně popíši.‘

4) Krišna pak natáhl k matce ruce, aby si vzal jídlo na svůj piknik v lese. Róhiní Déví rychle řekla Krišnovi: ‚Tvoje matka si dnes dělala velké starosti kvůli Tvému pozdnímu probuzení, a proto na ní teď příliš nemluv. Připravím jídlo a pošlu je do lesa.‘ Krišna pak ukradl máslo z ruky matky Jaśódy a zavolal Balaráma, aby se o něj podělil. Balarám však už šel napřed s kravami, a proto je nejedl.

5) Na cestě se setkal s gopími, oslovil Šrímatí Rádhiku jako svůj život a řekl jí: ‚Proč se Mnou nemluvíš? Zlobíš se na Mě? Urazil jsem tě? Ó! Teď si uvědomuji, že jsi vševědoucí, a proto víš o mém snu. Má nejdražší! Zdálo se mi, že jsem Tě opustil, odešel do daleké Dváraky, oženil se tam s mnoha princeznami a měl s nimi mnoho dětí. Teď však mám zpoždění. Dnes večer tě potěším.‘ Pak jí hodil květiny, rychle se rozhlédl, objal ji a políbil.

6) Když Dévakí uviděla Krišnu převlečeného za pasáčka a uslyšela Jeho flétnu, z ňader jí začalo téci mléko. Rukminí a Džámbavatí omdlely. Stará Padmavatí, hnaná chtíčem, běžela ke Krišnovi spolu se Satjabhámou, ale Kálindí je s Uddhavovou pomocí zastavila.

7) Při pasení krav Krišna uviděl z dálky oceán a spletl si jej s Jamunou. Zavolal všechny své přátele, aby se k Němu připojili při vodních hrách v Jamuně: ‚Šrídáme, Subale, Ardžuno, kde jste? Pojdte, nechte naše krávy napít se sladké vody a budeme plavat a hrát si v této chladné tekoucí vodě Jamuny.‘

8) Když Krišna přišel blíž ke břehu oceánu, uviděl město Dváraku a byl velmi překvapen. Pak Mu Balarám řekl: ‚Můj milý vládce Vaikunthy! Zkus si vzpomenout, že jsi nyní sestoupil, abys omezil břemeno této Země díky modlitbám polobohů. Proto, prosím, chraň oddané a znič demony. Pomož Judhišthirovi provést oběť.‘ Baladév pokračoval: ‚Korunoval jsi Judhišthiru vládcem této země, ale on se začal bát démonů jako Anušálva. Proto tam prosím s Jaduovci jed' a znič ty demony, kteří sužují Judhišthira, protože je Ti drahý.‘

9) Šrí Krišna se rozhněval, když to uslyšel, a řekl: ‚Bratře Balaráme! Anušálva je tak bezvýznamný, že ho mohu zabít sám.‘ Pak se Krišna rozhlédl a připomněl si, že je Pánem Jaduovců. Poté si vzpomněl, že spal ve svém paláci. Byl překvapen a zapochyboval, když viděl ve své ruce flétnu, a Balarámu a sebe pást krávy na břehu oceánu, oblečené jako pasáčky. Pak Mu Balarám vše s úsměvem vysvětlil. Po koupeli v oceánu se vrátili do paláce na hřbetě Garudy. Krišna viděl, že tam jsou Jeho matka a všechny Jeho královny, ale Satjabhámá není přítomna. Proto se na ni zeptal Uddhavy.

10) Uddhava řekl: „Můj Pane! Během Tvých zábav v Nava Vrindávanu Kamsova matka Padmavati, který sledovala Tvé činnosti z dálky spolu s Dévaki, Rukminí a ostatními královnami, podotkla: „Ty bezbožná Dévaki! Ty nešťastná Rukminí! Ó nízko zrozená Satjabhámó! Nevidíte Krišnuv stav? Nyní se vzdejte pro své štěstí hrdosti a pokuste se konat tvrdou askezi, abyste se staly služebnicemi těchto pasaček.“ Matka Dévaki odpověděla: „Ty pošetilá! To není vůbec překvapivé. V minulosti jsem konala askezi spolu s Vasudevem, abych získala Krišnu jako svého syna. Nanda a Jašódá se však modlili k Brahmovi pouze o oddanost. Díky ní dosáhli ještě vyššího postavení než my. Vychovali Krišnu s láskou. Krišnuv postoj k nim je velmi patřičný a je i mě velmi drahý.“ Rukminí řekla: „Gópí se vzdaly všech pout ke všemu v tomto i v příštím životě. Vzdaly se manželů a dětí a sloužily s intenzivní láskou Krišnovi. Jejich láskyplný vztah s Krišnou je záhadou i pro nás. Tato láska je předmětem naší neustálé meditace. Proto je velmi patřičné, že je Krišnovo pouto ke gópím větší než k nám, neboť jsme Jeho manželky. Sloužíme Mu s bázní a úctou, ale gópí Mu slouží ze své čisté lásky k Němu, která je prosta všech náboženských a morálních úvah. Vyšší láska gópí není předmětem naší závisti, protože není správné, aby podřízení rozvinuli nepřátelství vůči někomu, kdo je na mnohem vyšší úrovni.““ Uddhava řekl: „Ostatní královny schválily tato Rukminina slova, ale Satjabhámá to nemohla snést. Rozrušila se a odešla do svého pokoje.“

11) Krsna se rozhněval, když to uslyšel, že hněvivě nařídil: „Přiveďte tu Satrádžítovu pošetilou dceru sem.“ Satjabhámíny služebné to oznámily Satjabhámě, ona vstala z podlahy a rychle přišla ke svému manželovi. Krišna ji vztekle pokáral: „Ty přízemní Satrádžítova dcero! Tak jako ses rozzlobila, když ses doslechla, že jsem dal květ páridžáta Rukminí, rozzlobila ses, když jsi viděla Mou lásku ke gópím. Nevíš, že plně podléhám touze obyvatel Vradži? V případě, že bych musel zavrhnout vás všechny, aby je učinil šťastnými, jsem připraven to udělat. Brahmá zmínil ve své modlitbě, že nejsem schopen oplatit laskavost Vradžavásích – tento výrok není nepravdivý, protože jsem Vradžavásím velmi zavázán. Říkáte, že když půjdu do Vradži a zůstanu tam, pak bude tento dluh splacen a oni budou spokojeni, ale na to odpovídám, že nevím, zda bude jejich utrpení způsobené odloučením ode Mě zmírněno, pokud půjdu do Vradži a zůstanu tam. To příjemné setkání totiž jejich bolest z odloučení zvětší. Tak jako člověk popálený ohněm cítí u ohně úlevu, snažím se odloučením ulehčit muka z odloučení Vradžavásích. Kromě tohoto neexistuje žádný lék. Pokud se někdo zeptá, proč jsem opustil tak velké milovnice a nechal je prožívat tak intenzivní bolest z odloučení, odpovím, že i při setkání prožívají jisté jedinečné emoce a zapomínají na sebe samotné. V setkání ani v odloučení nejsem schopen se postarat o jejich blaho. Dokonce i při setkání prožívají intenzivní bolest následkem úzkosti z budoucího odloučení. Když zmizím, pak se někdy podobají mrtvolám a někdy šílí z planoucího ohně odloučení. Pak si spleto strom tamála se Mnou, obejmou ho a políbí. Proto je totéž, jestli žijí ve Vradži nebo mimo Vradžu. Můžete se zeptat, proč jsem se s vámi všemi oženil. Ve skutečnosti když jsem byl v

Mathuře, jsem se ženit nechtěl, ale když jsem se dozvěděl, že se Rukminí rozhodla vzdát života, kdyby Mě nezískala, unesl jsem ji, ale když jsem ji uviděl, vzpomněl jsem si na gopí a velmi jsem trpěl. Abych se tohoto utrpení zbavil, viděl jsem podobnost vašeho počtu s počtem gopí provádějících Katjájani-vratu a se všemi z vás jsem se oženil. Jak bolestné to je! Zábavy, kterým jsem se věnoval ve Vradži a radost, kterou jsem tam zažíval, o konání takových zábav nemluvě, zde nemohu dokonce ani popsat. Šrí Bádarájani, který je Mi stejně drahý jako Vradžavásí, popíše část těchto zábav svému žákovi Paríkšitovi.‘

12) Balarám řekl Krišnovi, že u dveří stojí Nárada. Krišna se s úsměvem zeptal: ‚Proč Nárada nevstoupí jako obvykle? Kdo ho dnes u brány zastavil?‘ Uddhava řekl: ‚Můj Pane, jeho vlastní stud a strach mu brání přijít.‘ Krišna šel osobně ke dveřím, uvedl Náradu dovnitř a řekl mu: ‚Dnes jsi Mi nesmírně prospěl. Vzpomínání na své drahé, i když člověk nejdříve cítí nekonečný nářek a bolest, dlouhodobě těší ještě více než radost ze setkání. Pak se srdce cítí uspokojeno pocitem úplnosti. Ó mudrci mezi polobohy! Tím, že jsi Mi dnes připomněl gopí, jsi Mi nesmírně prospěl. Proto jsi Mě velmi potěšil a chci Ti dát nějaké požehnání podle Tvého přání.‘ Nárada se začal modlit k Pánu zpěvem Jeho transcendentních jmen vztahujících se k Jeho zábavám ve Vradži a požádal: ‚Můj Pane, prosím dej mi požehnání, aby nikdo nebyl uspokojen Tvou milostí, oddaností a láskou.‘ Pán řekl: ‚Nárado! O jaké požehnání to žádáš? Každý ví, že nikdo nebude uspokojen oddaností. To je přirozená vlastnost oddanosti. Proto Mě požádej o nějaké jiné požehnání.‘ Nárada začal tančit v extázi a požádal: ‚Můj Pane! Prosím, nech mě neustále pít nektar Tvých svatých jmen a šířit jej všem a všude. To je první požehnání. Druhé je – kdokoliv slyší o, opěvuje, dotýká se nebo chová v srdci zemi Tvých zábav, bude obdařen láskyplnou oddanou službou u lotosových nohou Šrímatí Rádhrání.‘ Pán Náradovi tato požehnání dal.

Část II – Sláva Gólóky Kapitola 1 – Odříkání

1) Džanamédžaja se ptá na rozhovor mezi matkou Uttarou a Paríkšitem Mahárádžem. Šrí Džaimini mu odpověděl tím, že začal popisovat slávu Gólóky. Šrímatí Uttará se ptala na sídlo, jehož dosáhnou oddaní, kteří touží po službě gopím z Vradži.

2) Paríkšit Mahárádž popsal své vlastní štěstí a začal líčit příběh bráhmana z Pragjotišpuru. Tento bráhman dostal desetislabičnou Gópálovu mantru od Kámákhji Déví. Díky pronášení této mantry se zbavil pout ke hmotě a rozvinul pevnou víru v pronášení mantry. Spatřil Pána, kterého mantra označuje. Šiva mu dal ve snu pokyn jít do Mathury.

3) V Prajágu viděl bráhmany uctívající Mádhavu. Diskutoval tam s vaišnavy. Pokyny o uctívání božstev. Mádhava mu dal pokyn ihned odejít do Mathury.

4) Bráhman uslyšel někoho vzlykat na východní straně Kéší tírthy a vstoupil do kadambového háje. Tam uviděl Gópakumára. Poklonil se mu, zeptal se ho na cíl života, a jak by jej mohl dosáhnout. Ve své odpovědi mu Gópakumár sdělil, že konečný cíl může být dosažen „Šrí náma-sankírtanem“ a aby se ho přesvědčil, začal vyprávět svůj vlastní životní příběh.

5) Gópakumár byl mladý pasáček z Vrindávanu, který získal desetislabičnou mantru od velkého oddaného Krišny a pevně věřil, že mantra od jeho duchovního mistra je Krišnúv prasád. Pronášením této mantry se jeho srdce očistilo, cítil nesmírnou přitažlivost ke svému uctívanému Pánu a opustil domov. Na břehu řeky Gangy uviděl bráhmana uctívajícího šálagráma-šilu. Na jeho pokyn šel Gópakumár do králova paláce a když viděl slavnostní uctívání Šrí Nárájana, zatoužil uctívat Pána tímto způsobem.

6) Král ho přijal za svého syna a on se po králově smrti stal králem. Ačkoliv se neustále věnoval uctívání Šrí Nárájana, cítil nespokojenost kvůli různým záležitostem ve svém království. Od jednoho žebravého mnicha slyšel o velké milosti Pána Níláčaly. Odešel ze své říše, vydal se Ho navštívit a zatoužil osobně sloužit Pánu Džagannáthovi.

7) Na břehu oceánu potkal svého duchovního mistra a přijal další pokyny o pronášení mantry. Stal se králem té země a zvýšil úroveň uctívání. Kvůli vládě nad říší cítil v mysli nespokojenost. Ve snu přijal pokyn od Pána Džagannátha vrátit se do Mathury.

Část II

Kapitola 2 – Poznání

1) Gópakumár zůstal nějakou dobu v Mathuře a pak se vydal do Níláčaly, aby spatřil Pána Džagannátha. Cestou potkal několik světců a slyšel od nich, jak honosně je uctíván na nebesích Šrí Upéndra (Pán Vámanadév). Díky síle mantry přiletěla vesmírná loď, aby ho vzala na nebesa, kde obdržel Upéndrovu milost. Když Indra opustil nebesa ve strachu z bráhmanovy kletby, Gópakumár se stal králem nebes a učinil velmi pěkná opatření pro službu Pánu Upéndrovi.

a) I když se stal králem nebes, nežil v paláci, nýbrž v zahradě Nandana kánana jako žebrák. Necítil žádnou touhu po smyslovém požitku.

b) Navzdory tomu, že byl na nebesích, nemohl zapomenout na Vrindávan. Kdykoliv pocítil smutek, Upéndra ho utěšil.

c) Když Upéndra opouštěl nebesa, Gópakumár chtěl jít do Níláčaly navštívit Pána Džagannátha, protože Džagannáth Nílácalu nikdy neopouští. Ale kdykoliv začal takto uvažovat, Upéndra se vrátil a utěšil ho.

d) Zůstal v nebesích jako král jeden nebeský rok.

2) V nebesích potkal velké mudrce jako je Bhrihu. Od Brihaspatiho se dozvěděl o Maharlóce. Díky síle pronášení mantry tam byl povýšen. Ačkoliv ho mudrci požádali, aby se stal bráhmanem, odmítl. Dostal příležitost sloužit Jagjéšvarovi. Na konci Brahmova dne byly zničeny tři světy až po nebesa a on pak odcestoval na Džanalóku. Viděl Sanat Kumára, od mudrců uslyšel o Tapalóce a byl tam povýšen.

3) Na Tapalóce spatřil čtyři Kumáry. Nikdy nepřestal pronášet mantru. Jednou zatoužil jít do Níláčaly spatřit Pána Džagannátha. Mudrc Pippalájana poznal, na co myslí, a odradil jej od toho slovy:

a) Nejvyšší Osobnost Božství přesahuje smyslové vnímání, a proto by se neměl snažit Ho vnímat očima.

b) Vybídl ho, aby svou mysl pohroužil do meditace – pak bude schopen vidět v transu Pána ve svém nitru i mimo ně.

c) Svrchované vnímání je pomocí mysli.

d) I když Dhruva a Prahlád viděli Pána, toto vnímání bylo možné prostřednictvím poznání a cítili, že Pána vidí na vlastní oči.

e) Z devíti procesů oddané služby je vzpomínání nejlepší, protože jsou při něm činnosti mysli, největšího ze všech smyslů, věnovány Pánu.

Pippalájana ho požádal, aby šel na horu Gandhamádanu navštívit Pána Nara-Narájana, kterého mudrci vždy vidí zrakem své mysli. Když se tam Gópakumár chystal jít, čtyři Kumárové mu ukázali různé podoby Pána. Jednou se dostavil na Tapalóku Brahmá a on se od čtyř Kumárů dozvěděl fakta o Brahmovi a Satjalóce.

4) Gópakumár se odebral na Satjalóku, kde spatřil Mahápurušu. Lakšmí Déví se k němu chovala velmi láskyplně. Viděl, jak jsou na konci Brahmova dne zničeny tři světy. Jednou Brahmá zmizel ze Satjalóky kvůli strachu z démona a Gópakumár pak získal postavení Brahmy. Šruti popsaly důležitá fakta o osvobození a oddanosti.

5) Oddanost je vznešenější než osvobození. Převaha oddanosti nad poznáním a odříkáním. Popis osmi pokryvů vesmíru. Gópakumárova oddanost vzrostla po vyslechnutí příběhu o oddanosti a na přímý pokyn Pána se odebral do Vrindávanu.

Část II

Kapitola 3 – Oddaná služba

1) Cestou do Vrindávanu se Gópakumár setkal se svým duchovním mistrem a získal od něho pokyny. Vzhledem k vlivu pronášení mantry se zbavil pouta hmoty, vyvinul své duchovní tělo a dosáhl sídla Šivy poté, co prošel sedmi pokryvy hmotné přírody.

a) Země – Varáhadév je uctíván Dharaní Déví.

b) Voda – Matsjadév.

c) Oheň – Súrjadév.

d) Vzduch – Pradjumna.

f) Falešné ego – Aniruddha.

g) Mahat-tattva – Vásudév.

Postupně prošel těmito pokryvy a dorazil k pokryvu z Prakriti, který byl ponořen ve velké temnotě. Hluboce temná barva Prakriti se zmocnila jeho mysli. Pozvala ho, aby tam zůstal. Pak mu řekla, že ať žádá osvobození nebo oddanost, měl by uctívat ji. Po projití touto neproniknutelnou temnotou začal vnímat nesmírně jasné světlo a strachem zavřel oči. Díky své oddanosti jím prošel, a když oči otevřel, uviděl Nejvyššího Pána, Osobnost Božství, zářícího jako milión sluncí a přesto velmi příjemného očím a mysli. Chvilími se zjevoval s podobou a chvilími jako oslepující paprsky světla. Chvilími v tom světle téměř ztrácel svou totožnost a pak byl zachráněn milostí Pána.

Uviděl Mahádéva sestupujícího z nějaké vyšší úrovně se svými společníky. Nandíšvar mu odhalil Mahádévovu totožnost. Poznal, že se Mahádév neliší od jeho uctívaného Madana Gópála. Stále cítil nespokojenost, protože Madana Gópálovy vlastnosti jako krása, sladkost, milost, atd. nebyly přítomné. Uslyšeli sladkou hudbu a Mahádév byl také bez sebe radostí a začal tančit v extázi.

Spatřil několik čtyřrukých obyvatel Vaikunthy a chtěl vědět, kdo jsou. Párvatí Déví poznala, na co myslí, a dala pokyn Ganéšovi, aby mu vysvětlil jejich tajemství. Společníci Pána volně cestují všude, aby šířili čistou oddanost Krišnovi. Pokud někdo během smrti pronáší jméno Pána, oni jej osvobodí.

Zatoužil jít na Vaikunthu, ale cítil, že je nekvalifikovaný tam žít a omdlel. Šrí Mahádév ho zvedl a utěšil slovy: „Můj milý vaišnavo, já chci také trvale sídlit na Vaikuntě spolu s Párvatí. To místo je velmi vzácné. Velcí mudrci jako Bhrigu, Brahmá a já se tam snažíme různými způsoby dostat. Ty jsi kvalifikován dosáhnout této Vaikunthalóky, protože jsi oddaným Mathuranátha, žáka Jeho velmi důvěrného oddaného, a připoután k pronášení Jeho mantry. Toto místo je určeno pro neosobní sannjásí, kteří byli zmateni mým scestným učením. Proto prosím opusť toto místo s vědomím, že je plné nepříjemností.“

Pánovi společníci se poklonili Šrí Mahádévovi a řekli: „Nikdo se nevyrovná Vaikunthanáthovi a není žádný rozdíl mezi tebou a jím a není žádný rozdíl mezi Gaurí a Lakšmí Déví. Přišli jsme sem pro tebe. Pokud opravdu chceš na Vaikunthu, pak se všeho vzdej a konej devět druhů oddané služby. Čti Šrímad Bhágavatam, naslouchej zábavám Pána a brzy dosáhneš Jeho sídla. Konání náma sankírtanu je nejlepší ze všech druhů čisté oddané služby. Díky náma sankírtanu každý rychle vyvine lásku k Pánu.“

a) Kírtan se projevuje z jazyka oddaného, ovlivňuje jeho mysl a okouzluje uši. Těší nejen jeho, ale i další posluchače.

b) Meditace není možná, pokud se osoba nenachází v ústraní. Zpívat svaté jméno Pána však lze jak na osamělých tak na přeplněných místech.

c) Ze všech druhů kírtanů je Krišna náma sankírtan nejlepší, protože velmi rychle vytváří lásku k Pánu.

d) Hlasité zpívání těší vlastní já a také ostatní, zatímco meditace těší jen vlastní já.

e) Když oddaný dychtivě pronáší svaté jméno, pak se automaticky projeví láska. Proto se sankirtan a láska k Bohu neliší.

f) Meditace je možná v Pánově přítomnosti i nepřítomnosti.

Pánovi společníci dali Gópakumárovi pokyn vrátit se do Mathury.

Část II

Kapitola 4 – Vaikuntha

1) Během putování po Vradži a zpívání svatého jména Pána v extázi Gópakumár uviděl svého uctívaného Pána Madan Gópála a omdlel. Pánovi společníci ho pak přivedli na Vaikunthu.

2) U brány Vaikunthy ho Pánovi společníci požádali, aby počkal, zatímco šli ohlásit svůj příchod. Gópakumár uviděl osobu, která vypadala jako Nejvyšší Osobnost Božství, spletl si ji s Pánem a začal se modlit. Ta osoba se cítila velmi trapně a stále opakovala: „Já jsem služebník, jsem služebník služebníka,“ a vešla na Vaikunthu. Pak Gópakumár uviděl ještě honosněji vyhlížející osobu, spletl si ji s Pánem a modlil se k ní. Ta osoba si zacpala uši, laskavě ho požádala, aby se nedopouštěl takových chyb, a vešla do města. Tímto způsobem se Gópakumár setkal s mnoha obyvateli Vaikunthy a spletl si je s Nárájanem. Nakonec ho Pánovi společníci vzali k Vaikunthanáthovi. Gópakumár se naučil Pána rozeznat podle nádherných znaků jako je Šrívatsa. Také ho naučili, jak se k Nejvyššímu Pánu modlit. Pán ho přivítal a požádal ho, ať zůstane na Vaikuntě.

3) Řekl mu: „Můj drahý příteli, prožils mnoho životů, ale nevyvinuls ke Mně žádnou připoutanost. Až v tomto životě jsi ke Mně přilnul. Nechal jsem tě narodit se u Góvardhanu a sám jsem se zjevil jako tvůj duchovní mistr Džajanta.“

4) Gópakumár hrál na flétnu a těšil Šrí Mádhavu. Odmítl přijmout všechny mystické síly a transcendentní bohatství a zůstal na Vaikuntě jako pasáček.

5) Získal důvěrnou osobní službu Pánu jako ovívání čamarou a hra na flétnu, jimiž Ho těšil.

6) Někdy ze starého zvyku zpíval Jeho svaté jméno jako „Ó Góvindo! Ó Gópále!“ Když ho slyšeli obyvatelé Vaikunthy, s úsměvem mu poradili: „Ó pasáčku, neměl bys oslovovat Nejvyšší Osobnost Božství ‚Ó Krišno! Ó Gópále!‘ Má mnoho druhů transcendentní slávy. Můžeš z nich skládat básně a zpívat je. Jako pasáček se zjevuje, aby chránil oddané a ničil demony, zejména aby podvedl Kamsu.“ Někteří Vakunthavásí řekli: „Na opěvování zábav Pána jako pasáčka není nic špatného. Koneckonců, Jeho činnosti jsou nepředstavitelné.“ Jeho hlavní služebníci se zlobili a zabránili v tom ostatním slovy: „Jak pošetile mluvíte! Činnosti Šrí Krišny ukazující

Jeho náklonnost ke svým oddaným se musí zpívat v sankírtanu a Pána to také velmi těší.“

7) Gópakumár se cítil nešťastný, že nevidí svého uctívaného Pána Šrí Madan Gópála. Všeho si vědomý Vaikunthanáth se pak proměnil v Nandanandanu, Lakšmí Dėví se stala Rádhou, Dharaní Dėví Čandravalí a ostatní obyvatelé se stali pasáčky. Gópakumár však stále nebyl spokojen, protože ho Vaikunthanáth neobjal a nepolíbil, jak učinil v jeho meditaci Gópál.

8) Uklidňoval svou mysl tím, že říkal: „Ó má vrtkavá mysl. Navzdory tomu, že jsi na Vaikuntě, ses nedokázala vzdát svého neklidu! Vaikuntě není nic nadřazeno! Nyní se prosím uklidni.“

9) Jednou přišel na Vaikunthu Nárada Muni a řekl Gópakumárovi: „Dostalo se ti přízně Pána Vaikunthy. Proč tedy vypadáš tak nešťastně? Na Vaikuntě neexistuje žádné utrpení a pláč a nic lepšího než Vaikuntha není.“ Všeho si vědomý Nárada Muni mu pak řekl: „Vím, že neodolatelně toužíš po objetí a polibku Pána zde na Vaikuntě, jak jsi je získal v meditaci. Tyto výměny, i když jsou Pánu velmi milé, jsou velmi tajné. Jsou vzácné i pro mudrce jako my. Získávají je pouze Vradžavásí vzhledem ke své jedinečné lásce k Pánu. Dospěl jsi na Vaikunthu díky oddané službě Pánu jako Nejvyšší Osobnosti Božství. Tento druh výměn zde nebudeš moci získat, protože tyto přísně tajné zábavy druhu mádhurja zde nejsou možné. Proto zanech nářku a uctívej Pána Vaikunthy jako svého nejvyššího uctívaného Pána. Nerozlišuj mezi Vaikunthanáthem a Madan Gópálem a jediné pak zažiješ věčně rostoucí svrchovanou radost. Nikdy si nemysli, že zvířata, ptáci, stromy a rostliny zde na Vaikuntě podléhají kvalitě nevědomosti. Všichni jsou společníky Krišny, ale aby Ho těšili, přijali odlišné podoby, které vyvinuli podle nálady své služby. Přestože je Pán jeden jediný, expanduje se do různých inkarnací podle přání svých oddaných, aby je potěšil.“

10) Nárada Muni řekl Gópakumárovi, jak viděl tisíce expanzí Krišny ve Dvárace, a jak Pán přijímal službu od svých královen. Jógamájá, energie Pána, organizuje Pánovy zábavy a díky její milosti se v srdcích oddaných projevuje oddanost. Přestože jsou její činnosti nepředstavitelné, čistí oddaní je chápou. Vznešené energie Pána jsou dvojího druhu – pará a apará (vyšší a nižší). Nižší energie je odrazem Jeho vyšší energie. Kdo překoná tuto nižší energii (máju), dosáhne osvobození a oddanosti. Pak dal Nárada Muni Gópakumárovi pokyn jít do Dváraky přes Ajódhju.

Část II

Kapitola 5 – Láska

1) Gópakumár přišel do Dváraky. Spatřil tam některé mladé Jaduovce při hře. Z pohledu na jejich jedinečnou krásu se ho zmocnila taková radost, že se jim zapomněl poklonit. Jaduovští chlapci ho objali, vzali za ruce a přivedli ho do paláce.

2) Viděl Krišnu, jak sedí na krásném zlatém trůnu a je obsluhován s větším majestátem než na Vaikuntě. Vasudeva, Balarám, Akrúra a další seděli po Jeho pravici, a Gada, Sátvikí a jiní seděli po Jeho levici s Ugrasénou před sebou. Nárada zpíval pro potěšení Pána a hrál na vínu, Garuda se k Němu v kleče modlil a Uddhava Mu masíroval lotosové nohy a sděloval Mu nějaké tajné zprávy.

3) Když Gópakumár z dálky spatřil Pána, omdlel láskou, a Pán velmi laskavě požádal Uddhavu, aby ho přivedl blíž k Němu. Uddhava Gópakumára probral, za ruku ho přivedl k Pánovi a nechal Gópakumára dotknout se hlavou lotosových nohou Pána. Pak mu Krišna velmi láskyplně otřel rukama tělo. Když uviděl v jeho ruce flétnu, zmlkl a otřel si slzy. Pak mu řekl: „Ó Gópakumáre, jsi v pořádku? Nestalo se v Gókule něco neblahého?“ Při těchto slovech propadl silným emocem. Uddhava Ho utěšil a připomněl mu přítomnost Vasudevy a dalších Jaduovců, králů, polobohů a mudrců ve shromáždění. Krišna se pak ovládl a chystal se odejít do svého paláce. Vzal Gópakumára za ruku a vstoupil do paláce s Balarámem a Uddhavou. Přijalo Ho Jeho 16 108 královen spolu s matkami Róhiní a Dévakí. Pak Gópakumár uviděl Dvárakánátha jako Madan Gópála obklopeného matkou Jašódou a gópími a omdlel v extázi. Krišna ho probral tím, že se ho dotkl vlastníma rukama. Vlastnoručně ho nakrmil a pak pro své potěšení něco snědl. Poté Uddhava snědl zbytky Jeho jídla a vzal Gópakumára do jeho domu.

4) Gópakumár cítil nepředstavitelnou radost a myslel si, že dosáhl konečného cíle života. Získal zkušenost, že radost na Vaikuntě je mnoha miliónkrát větší než radost z osvobození, radost v Ajódhji je dokonce větší než na Vaikuntě, ale radost ve Dvárace byla nepředstavitelná a nepopsatelná. Jednou mu Jaduovci řekli: „Jsme smutní, když tě vidíme oblečeného jako obyvatele lesa. Proto se prosím oblékni jako my.“ Gópakumár se však přesto nechtěl vzdát své totožnosti pasáčka. Styděl se a obával se přiblížit ke Krišnovi, když sedával ve shromáždění obklopen velmi majestátními osobnostmi.

5) Někdy Krišnu vídal v Jeho čtyřruké podobě. Pán občas odjížděl z Dváraky navštívit své vážené přátele Pánduovce. Tehdy Gópakumár pociťoval velký smutek. Také cítil odloučení od Vradži, ale tento pocit pečlivě skrýval.

6) Jednoho dne viděl Nárada Muniho, poklonil se mu a zeptal se ho: „Ó nejlepší z mudrců, ó nejlepší z Pánových společníků! Všude zpíváš Pánovu slávu. Jsem velmi překvapen a zajímá mě tvá schopnost.“ Nárada řekl: „Již jsem ti to tajemství odhalil. Tak jako se jeden jediný Nejvyšší Pán Krišna projevuje na různých místech v různých podobách, my, Jeho služebníci, jsme také přítomni na různých místech v

různých podobách. Jsme Jeho věční služebníci a loutky v Jeho rukách a naši jedinou činností je služba Jemu. Jsem také docela překvapený, že ty, navzdory tomu, že jsi sac-cid-ánanda vigraha, vypadáš nespokojený a rozrušený.“ Gópakumár pak objal Nárady lotosové nohy a velmi pokorně mu řekl: „Můj pane, ty víš vše.“

Nárada se usmál a řekl Uddhavovi: „Tento Gópakumár kvůli svému narození u Góvardhanu hledá něco, co je vzácné i pro nás dva. Je smutné, že ty, jehož tolik znepokojuje utrpení Vradžavásích, nemůžeš udělat nic pro to, abys ho utěšil. Gólóka, po které tento Gópakumár dychtí, je na mnohem vyšší úrovni než Vaikuntha.“

7) Uddhava řekl: „Narodil se ve Vradži a pásl tam krávy. Je to Gópálův oddaný. Proto je nám nadřazen.“

8) Když to Nárada uslyšel, vzrušeně ho objal a řekl: „Prosím pouč ho tak, aby mohl splnit svou touhu.“ Uddhava řekl: „Ó velký mudrci! Jsem kšatrija a ve Tvé přítomnosti mu nemohu radit.“ Nárada se hlasitě zasmál a řekl Uddhavovi: „Nedokázal ses vzdát své kšatrijského vědomí ani na Vaikuntě.“ Uddhava odpověděl s úsměvem: „Dokonce ani sám Pán se nedokázal vzdát svého kšatrijského vědomí, o nás nemluvě.“

9) Nárada se rozesmál a řekl: „Jak úžasné jsou Pánovy zábavy. Tak jako sehrál své sladké zábavy na planetě Zemi, i ve Dvárace, která je dokonce na vyšší úrovni než Vaikuntha, je hraje stejným způsobem. Někdy jsme zmateni, zda jsme na Vaikuntě, ve Dvárace nebo v pozemské Dvárace.“

Pak Nárada vysvětlil Gópakumárovi: „Ó Gópakumáre! Dále od této Dváraky je místo zvané Gólóka, která je korunným klenotem Vaikunthy. To místo obývají Krišnovi nejdůvěrnější a milující oddaní. Ačkoliv to je nejmajestátnější místo, kde každý strom a dokonce i listy a květy mohou splnit všechny touhy, obyvatelé Gólóky nechtějí žádné bohatství kvůli obavě, že by mohli narušit Pánovy zábavy. Krišna je tam tak milostivý, že ohavná Pútaná, jež velmi ráda zabíjela děti, získala postavení Jeho matky jen proto, že Mu nabídla ňadra. Osvobodil všechny demony, i když Ho přišli obtěžovat.

10) Dovolil matce Jašódě, aby Ho přivázala k hmoždíři. Tančil nanejvýš nádherným způsobem podle pokynů gópí. Nikdo nedokáže popsat slávu tanní Krišnovy krásy. Když ji vidí krávy, ptáci, stromy a popínavé rostliny, prožívají transcendentální extázi. Ta krása ukradla srdce gópích, které jsou nadřazené dokonce i Mahálakšmí. Když neviděly Krišnu kvůli mrkání očí, proklínaly Brahma.

Pán tam prováděl ty nejúžasnější zábavy. Když mu byly pouhé tři měsíce, rozbil vozík, který byl vlastně démonem Šakatásurou. Zabil Trinávartu. Kradl gópím mléko a máslo. Osvobodil stromy ardžuna. Zabil Bakásuru a Vatsásuru, když pásl v lese krávy. Zmátl Brahma. Zabil Dhenukásuru. Přemohl Káliju. Ukradl šaty gópím. Žebral o jídlo u bráhmanů, kteří konali jagju a přitahoval jejich manželky. Zvedl Giri

Góvardhan. Když tyto zábavy z Vradži vstoupí do uší, přirozeně zaplaví srdce láskou k Pánu.

11) Slavné jsou osoby, které přesvědčivě prosadí nadřazenost Krišny nade všemi ostatními inkarnacemi. Klaním se těm, kdo jsou přemoženi láskou ke Krišnovi poté, co z dálky vyslechli tyto zábavy. Čeho Krišna nemohl dosáhnout svými vlastními slovy nebo prostřednictvím slov Véd a Upanišad, dosáhl svou flétnou, jíž se jednoduše dotkl svými lotosovými rty. Po zaslechnutí zvuku Jeho flétny polobozi se svými manželkami omdlévají ve svých vesmírných lodích, Mahéndra, Rudra a Brahmá se zapomínají, velcí mudrci nedokáží meditovat a prožívají extatické projevy; Měsíc je ohromen a nedokáže se pohybovat po své oběžné dráze. Pasácci z Gólóky se s Ním pohybovali jako Jeho stíny. Když pasačky jako Šrímatí Rádhrání slyšely Jeho flétnu, vzdaly se svých manželů, příbuzných, společenských zvyklostí a dokonce i studu.

12) Obyvatelé Vraji Ho znali jako syna Nandy Mahárádže a sloužili Mu různými způsoby. Nikdo nedokáže popsat jejich oddanost vůči Němu. Tito Vradžavásí si zaslouží naše uctívání ve všech ohledech.

13) Vradžavásí nebyli okouzleni Krišnou, ale Krišna byl okouzlen jimi. Běda! Šel jsem do Vradži a připomněl Mu Jeho povinnost usmrtit Kamsu. Pak Ho inteligentní Akrúra nějak přivezl z Vradži do Mathury. Krišna by nikdy nedokázal Vradžavásí opustit. Proto vždy sídlí ve Vradži a provádí tam své zábavy. Jezdí odtamtud do Mathury a po chvíli se vrací. Aby zjistil, jak se Vradžavásí cítí během odloučení od Něho, někdy se skrývá v některém altánu (kuňdžu) ve Vrindávanu. Můj milý, buď si vědom, že této Gólóky je velmi obtížné dosáhnout.“

14) Poté Nárada Muni požádal Uddhavu, aby něco řekl. Uddhava se velmi pokorně dotkl nohou Nárady Muniho a řekl: „Jediné, co chci, je, abych se stal rostlinou ve Vrindávanu, a tak obdržel prach z lotosových nohou gópi, které se vzdaly svých příbuzných, přátel a všech ohledů na morálku.“

15) Nárada řekl Uddhavovi: „Jsi velmi připoután k Vradžavásím, proto prosím tomuto Gópakumárovi porad, aby mohl dosáhnout svého cíle.“ Pak Nárada řekl Gópakumárovi: „Ó milý Gópakumáre! Jsi velmi drahý Krišnovi. Buď si jist, že tvá touha se brzy splní. Tužil jsem to již v minulosti. Jsi smutný navzdory tomu, že jsi dosáhl bezkonkurenční radosti Vaikunthy a ještě větší radosti Ajódhji a Dváraky. Dovedu si představit, že tento smutek má zvýšit tvou oddanost lotosovým nohám Madana Gópála. Jak jinak může na Vaikuntě existovat nějaký smutek? Proto se vrať do Vradži na planetě Zemi, protože ve Vrindávanu získáš kvalifikaci, aby ses mohl vrátit na Gólóku, která se nachází nad Vaikunthou.“

16) Gópakumár pak zavřel oči a cítil, jako kdyby ho někdo někam nesl. Když oči otevřel, zjistil, že je ve Vrindávanu.

Část II

Kapitola 6 – Splnění nejvyšší touhy

1) Podle Náradova pokynu šel Gópakumár do Vrindávanu, začal zpívat Krišnova drahá jména ve sladkém sankírtanu a neustále na Něho myslel. Úpěnlivě nařikal dnem i nocí. Nemohl pochopit nic z toho, co dělal, zda to je pro jeho štěstí nebo utrpení, zda hoří v lesním požáru nebo je ponořen v extrémně sladké vodě Jamuny. Někdy měl pocit, jako kdyby padl do rukou podvodníka, a proto byl pohroužen v oceánu utrpení. Takto žil v altánu (kuňdžu) ve Vrindávanu.

2) Jednoho dne se topil v oceánu slz a omdlel. V té době se tam objevila ta nejmilostivější osobnost a začala mu stírat prach z těla svými nektarově konejšivými lotosovými rukama. Pán nechal krásnou vůni svého těla vstoupit do jeho nosních dírek, láskyplně jím zatřásl a přivedl ho zpět k vědomí. Gópakumár vstal, s velkou radostí se díval na Jeho krásnou lotosovou tvář a snažil se zachytit Jeho žlutý oděv. Pán se však začal pohybovat vzad, zatímco hrál na flétnu, a zmizel v altánu (kuňdžu). Gópakumár se Ho snažil chytit, ale nešlo to. Omdlel a spadl do Jamuny. Když nabyl vědomí a otevřel oči, viděl, že se pohybuje v nějakém vozidle rychlostí větší než mysl. Viděl, že se dostal na Vaikunthu a s velkým překvapením spatřil, že ještě předtím, než se mohl na Vaikunthu podívat, zmizela mu z dohledu oblast duchovního nebe, včetně Ajódhji, Mathury a Dváraky a dospěl na Gólóku.

3) S velkým překvapením a radostí viděl, že Madhupurí na Gólóce je stejné jako Mathurá na Zemi. Tam se doslechl, že Kamsa zavřel svého otce Ugrasenu, Dévakí a Vasudévu do vězení a zmocnil se vlády nad královstvím. Mnoho Jaduovců uteklo do různých zemí ze strachu před démony. Gópakumár také dostal strach a poté, co se vykoupal na Višrám tírtě, odešel rychle do Vrindávanu. Tam uviděl některé pastevce chodit po lesích a starší gopí trhat květiny. Zdálo se, že někdo ukradl jejich srdce. Gópakumár se jich zeptal: „Prosím, řekněte mi, kdo je králem této země a kde sídlí? Jak ho mohu spatřit?“ Oni ale neodpověděli. Zeptal se každého, koho uviděl, ale nikdo mu neodpověděl.

4) Pak uviděl palác, krásnější a lepší než na Vaikuntě, a slyšel zpěv gopí při stloukání jogurtu. Když uslyšel tu píseň, byl bez sebe radostí, ale ovládl se a šel dál. Uviděl jednu ženu plakat a pronášet jména Krišny. Gópakumár se jí zeptal na to místo, a ona odpověděla: „To je dům Krišnova otce Nandy Mahárádže.“ Jakmile to Gópakumár uslyšel, omdlel, ale ta velmi milostivá žena ho probrala z mdlob. Gópakumár běžel k bráně paláce. Nemohl rozeznat, zda jsou tam lidé naprosto spokojeni v absolutní radosti nebo silně trpí akutní bolestí.

5) Měl pocit, jako by byl stále v hmotné přírodě, ale pak si uvědomil, že je na Gólóce, která převyšuje dokonce i Vaikunthu. Zeptal se jedné staré ženy, kde je Nandanandan, a ona odpověděla: „Šel ven pást krávy se svými přáteli a starším bratrem Balarámem, ale teď večer se vrátí.“ Také mu řekla, že se vrátí ze směru, kam hledí každý Vradžavásí včetně listů na stromech. Pak Gópakumár uslyšel krásnou hru této flétny smíšenou se sladkým bučením krav. Při naslouchání flétně stromy začaly ronit nektar, pastevcům začaly téci slzy, z ňader Krišnovy matky a kojných začalo téci mléko a Jamuná začala proudit opačným směrem. Gópakumár nedokázal rozeznat, zda jsou tóny flétny jed nebo nektar, zda jsou tvrdé jako blesk nebo měkké jako voda, zda jsou horké jako planoucí oheň nebo chladné jako Měsíc. Vradžavásí při zaslechnutí flétny šileli a omdlávali.

6) Mladé gopí spěchaly ke Krišnovi s předměty pro uctívání. Některé z nich měly šaty naruby, některé omdlely jako strom a některé v mdlobách padly na zem.

7) Gópakumár viděl, že Krišna vyšel ze skupiny svých přátel a zvířat a řekl Šrídámovi: „Pohleď, Šrídáme! Můj nejdražší přítel, lotos tvé rodiny Sarúp je tady.“ Po těchto slovech se Krišna rozběhl, aby se setkal s Gópakumárem. V té době visela na Krišnově krku girlanda z květů kadamba, měl na sobě žlutý oděv a hlavu Mu zdobilo paví pero. Krásná vůně Jeho těla okouzlovala deset světových stran. Díky krásnému úsměvu byl Jeho plně rozkvetlý lotosový obličej ještě krásnější. Přiběhl ke Gópakumárovi, objal ho a omdlel. Gópakumár také omdlel, ale brzy se probal, vyprostil se z Jeho objetí, vstal a viděl, že Krišna leží na zemi nasáklé svými slzami.

8) Přiběhly tam gopí a řekly: „Kdo to sem přišel a provedl to Krišnovi, Pánu našich srdcí?“ Když uviděly Gópakumára, řekly: „To musí být sluha zlého Kamsy.“ Pak rychle přišli všichni gopové a když uviděli Krišnu v tomto stavu, rozplakali se. Poté, co to z dálky zaslechli, přišli starší gopové jako Nanda Mahárádž a matka Jašódá a jejich služebníci a služebnice. Pak všechny krávy, telata a jeleni začali naříkat nad Krišnovým stavem. Stromy uschly a všechno všude téměř zemřelo. Gópakumár také začal úpěnlivě naříkat a držel Krišnovy nohy na své hlavě. Pak tam přišel Balarám a také začal naříkat, když viděl stav svého mladšího bratra. Po chvíli se uklidnil, a když tam uviděl Gópakumára, pochopil, k čemu muselo dojít. Potom nechal Gópakumára obejmout Krišnův krk, hladit Mu druhou rukou tělo a nahlas Ho volat. A nakonec ho nechal zvednout Krišnu ze země. Krišna pak otevřel své usazené lotosové oči, a jakmile uviděl Gópakumára, objal ho a s velkou radostí ho políbil. Držel ho levou rukou za pravici jako přítele, se kterým se setkal po dlouhé době, a začal mu klást různé otázky. Potom vešel do domu Nandy Mahárádže.

Divoká zvířata trpící odloučením od Krišny nedokázala kamkoliv jít a zůstala tam, aby Krišnu ráno opět uviděla. Ptáci létající v oblacích stále hleděli na Krišnu, a když pochopili, že Ho v noci nebudou moci vidět, začali naříkat. Matka Jašódá setřela prach z Krišnova těla vlastními vlasy a opakovaně Ho objímala a líbala. Nemohla rozeznat, zda má mít svého syna v hlavě, v srdci nebo v lůně.

9) Poté Krišna vzal Gópakumára velmi láskyplně domů a nechal ho uctívat své matky. Jašódá Gópakumára zahrnula náklonností jako vlastního syna. Pod různými záminkami tam přišly některé gópi. Matky Jašódá a Róhiní začaly koupat Krišnu a Balaráma, ale pak Krišna, který je velkým znalcem milostných činností, řekl matkám: „Milé matky, jsme velmi hladoví. Proto prosím velmi rychle připravte Naše jídlo a zavolejte k jídlu otce.“ Když to gópi uslyšely, řekly: „Ó matko Jašódo, královno Vradži! Ó Róhiní Déví! Prosím, jděte rychle připravit jídlo a my se postaráme o Jejich koupel.“

Šrí Jašódá řekla: „Ó dívky! Nejprve vykoupejte Balaráma a pošlete Ho zavolat Nandu Mahárádže.“ Gópi pak rychle vykoupaly Balaráma a poslaly Ho, aby zavolal Nandu Mahárádže. Potom začaly koupat Krišnu. Nejprve Mu sundaly ozdoby a otřely Mu tělo cípy svého oblečení. Záviděly Krišnově flétně a snažily se Mu ji násilím vzít. Ale Krišna dal znamení Gópakumárovi, natáhl ruku za záda a hodil mu flétnu do ruky. Gópi Mu svýma lotosovýma měkkýma rukama velmi zkušeně masírovaly tělo olejem. Hravý Krišna však bolestně zaúpěl. Když to zaslechla matka Jašódá, rychle přišla a zeptala se: „Co se stalo? Co se stalo?“ Jakmile však uviděla usměvavou tvář svého syna, ulevilo se jí a vešla do domu. Pak gópi z Vradži koupaly Krišnu mírně teplou navoněnou vodou Jamuny a zdobily Ho tím nejkrásnějším způsobem.

Když to viděla Mukhará, řekla: „Ó Jašódo! Podívej se, jak krásně tyto dívky ozdobily tvého tmavě zbarveného syna.“ Matku Jašódu to vyvedlo z míry a odpověděla: „Lotosové nohy mého Šjamasundara přirozeně tančí na hlavě všech krás tohoto světa. Krásu těchto dívek nelze přirovnat ani ke zlomku krásy nehtu palce mého Šjamasundara.“

Nanda Mahárádža přišel s Balarámem a posadil se na zlaté sedadlo s Krišnou po levici a s Balarámem po pravici. Požádali Gópakumára, aby se posadil před ně. Matka Jašódá jim začala servírovat všemožné druhy lahodných jídel. Šrímatí Rádhiaká položila na Krišnuv talíř „manóhar“ laddu. Krišna z něj trochu uždíbl ukazováčkem a palcem, položil si jej na jazyk a zkřivil tvář, jako kdyby ochutnal tu nejvíc hořkou věc na světě. Když Balaráma uviděl Krišnovu zkřivenou tvář, usmál se, matka Jašódá se rozhněvala, otec Nanda byl překvapen, sakhí ze skupiny Rádhrání posmutněly a sakhí z opačné skupiny byly nadšené. Krišna dal to laddu Gópakumárovi, který cítil, že je to ta nejlahodnější věc, kterou kdy ochutnal. Šrímatí Rádhrání se zamračila na Krišnu a Krišna se na ní zahleděl s poťouchlým úsměvem. Po večeři se šel Nanda Mahárádž postarat o krávy a Balarám odešel do ložnice. Krišna se pak procházel okolo dvora s krásnými dívkami z Vradži a zpívali nějaké písně. Pak Mu matka Jašódá řekla, aby si šel lehnout. Tehdy přišel Šrídam a vzal Gópakumára do svého domu. Gópakumár tedy nemohl vidět, jak Krišna strávil noc. Když Gópakumár ráno přišel do domu Nandy Mahárádže, viděl, že Krišna spí, a na těle má různá milostná znamení.

Matka Jašódá seděla na lůžku a pečovala o syna. Řekla: „Můj malý syn se během dne staral o krávy v lese, proto se tak unavil, že se dosud neprobudil. Jeho tělo je celé

poškrábané od trnů v lese. Ve spánku si po celém těle rozmazal maskaru z očí. Po celém těle se Mu rozmazala barva betelového oříšku ze rtů, jak se ve spánku kroutil a převaloval. Zdá se, že Mu stále lpí na těle červená půda ze břehu Jamuny. Jak překvapivé, že se nesmyla během koupele. S největší pravděpodobností Ho ty těkavé dívky nevykoupaly správně.“

Dívky z Vradži, které ráno přišly do domu Nandy Mahárádže, po vyslechnutí těchto slov matky Jašódy cítily strach, smích a hanbu. Když se Krišna probudil, matky Jašódá a Róhiní Ho a Balaráma vykoupaly, ozdobily Je různými ozdobami a nakrmily Je. Všichni obyvatelé Vrindávanu cítili velkou nechuť nechat Krišnu a Balaráma jít do lesa pást krávy. Matka Jašódá dala Krišnovi, Balarámovi a Jejich přátelům různé rady.

Byly popsány svrchovanost Šrí Krišny jako Nejvyšší Osobnosti Božství na Gólóce a jedinečné postavení Jeho tamních oddaných. Šrí Krišna sehrál své zábavy Kálíja-damana. Podmanil si Kéšího a Arištásuru. Přijel Akrúra a odvezl Krišnu z Vradži, přičemž popsal, jak Kamsa mučí Vasudevů a další Jaduovce. Při naslouchání popisu, jak Akrúra odvezl Krišnu z Vradži, Sarúp omdlel intenzivní bolestí. Probral se a dále popisoval slávu Gólóky.

Část II

Kapitola 7 – Dosažení nejvyšší blaženosti

Sarúp řekl: „Ó bráhmane! Nyní se po řádné rozvaze rozhodni, co je tvá povinnost. Také jsi obdržel ten nejvyšší dosažitelný cíl milostí Kámákhji Déví. Jasně vidím milost, kterou ti Krišna prokázal. Skrze mne vyjevil to největší tajemství. Vidím, že věříš mým slovům. Proto se výsledek dostaví velmi brzy. Dnes ráno mi řekla samotná Šrí Rádhiká: „Ó Sarúpe! Můj oddaný, mathurský vipra, se chystá přijít do mého kuňdžu. Prosím jdi tam a uděl mu Krišnovu milost tím, že mu dáš vhodnou radu.“ Proto jsem se vzdal radostné Krišnovy společnosti a na pokyn Šrí Rádhiky jsem sem přišel.“

Paríkšit řekl: „I když Sarúp poučil bráhmana, přesto na něm viděl, že nevyvinul lásku ke Krišnovi. Proto položil ruku na bráhmanovu hlavu a pak, díky Sarúpově milosti, se vše, co (Sarúp) zažil, okamžitě projevílo v bráhmanově srdci. Tak úžasná je společnost oddaného. Bráhman okamžitě dosáhl Sarúpovy úrovně a jeho život se stal úspěšným. Poklonil se Sarúpovi a pak ho velmi pokorně požádal: „Kde je Krišna? Viděl jsi Ho tu někde?“ Kládl tyto otázky všem pohyblivým i nehybným živým bytostem. Hlasitě zpíval Pánova jména, dal se do pláče a držel lotosové nohy svého duchovního mistra. Když duchovní mistr viděl lásku svého žáka, také se ponořil do oceánu lásky. Pak bráhman vstal jako šílenec a během putování po lese omdlel.

Tou dobou znělo bučení krav, trubení rohů a melodická hra na různé hudební nástroje. Když to slyšeli duchovní mistr a žák, vstali a uviděli Šrí Gópáldéva, jak jde směrem k nim spolu se svými přáteli a zvířaty. Byl ozdoben velkými ozdobami svého mládí. Oceán Jeho krásy neustále zvětšoval radost mysli a očí všech živých bytostí a

Jeho sladkost každým okamžikem rostla. Jeho krásné tělo zdobily dokonale příznivé znaky. Uši Mu zdobily ornamenty z květů stromů kadamba, na hlavě měl korunu z pavích per, Jeho krásný krk zdobil perlový náhrdelník a měl žlutou girlandu. Jeho širokou hrud' zdobil znak Šrívatsa, Jeho pas byl štíhlý jako pas lva, byl mocný jako stovky lvů, lotosové nohy uctívala nejvyšší sladkost, krásné paže byly ozdobeny zlatými pásky a lotosům podobné prsty tančily po flétně. On sám byl okouzlen sladkým zvukem flétny a okouzloval celý svět. Na čele měl tilak z bílého jílu Jamuny a Jeho tělo zdobily krásné vzory nakreslené různými barvami. Hrál na flétnu a chvílemi žertoval se svými přáteli, a tak je bavil. Byl obklopen starším bratrem Balarámem a dalšími drahými přáteli.

Jakmile Ho duchovní mistr a žák spatřili, padli na zem a poklonili se. Gópáldév přišel k nim, objal je svými dlouhými pažemi a klesl na ně. Zmáčel je svými slzami a zvedl je. Očistil prach a slzy z jejich těl a znovu a znovu je objímal. Pak se s nimi posadil a řekl mathurskému viprovi: „Ó bráhmane! Získal jsi přízeň Mathury! Jsi jako měsíc v rodině viprů. Ó Džanašarmo! Máš se ve všech ohledech dobře? Díky tvému vlivu se Já i všichni členové Mé rodiny máme dobře. Svou milostí jsi Mě začal k sobě přitahovat a Já jsem čekal na tvůj návrat. Shodou okolností sis Mě pamatoval. Naštěstí se mi po dlouhé době podařilo tě spatřit. Ó bráhmane! Jsi mi velmi blízký, proto jsem ti podřízen. Prosím, zůstaň tady a buď tu jako doma.“

Paríkšit Mahárádž řekl: „Pak Džanašarmu přemohla úcta a extáze lásky a nebyl schopen nic říci ani vidět. Jeho hlas se zalkl a oči se zalily slzami. Držel na hlavě Krišnovy lotosové nohy a dal se do pláče. Ten nejvelkodušnější Krišna nemohl najít nic kromě sebe samotného, co by mu na oplátku nabídl, a sundal si z těla ozdoby a bráhmana ozdobil. Tímto způsobem Nejvyšší Pán, Osobnost Božství, rozšířil svou svrchovanou milost a Džanašarma dosáhl nejvyšší dokonalosti. Nato Krišna svolal hrou na flétnu zvířata, vydával ústy zvuky a nechal je pít vody z Jamuny. Pak si začal hrát ve vodě se Sarúpem, Džanašarmou, svými přáteli a Balarámem. Začali po sobě stříkat vodu a při této hře Pán někdy porazil své přátele a někdy byl poražen, otočil se a ustoupil. Chvílemi plaval po proudu Jamuny a jindy proti proudu. Čas od času v temné vodě Jamuny ukryl své tmavé tělo a pak v zahradě modrých lotosů ukryl svou lotosovou tvář. Tehdy Ho přátelé neviděli, a jelikož trpěli odloučením od Něho, začali naříkat.

Pak hravý Krišna s velkým potěšením vyšel z lotosové zahrady a Jeho přátelé plavali velkou rychlostí, aby se s Ním setkali. Krišna vázal girlandy z vodních květin a ozdobil své přátele, a Jeho přátelé také ozdobili stejným způsobem Jeho. Poté, co se takto pobavil s přáteli, usedli na břeh Jamuny k polednímu pikniku. Krišna rozdával různé pokrmy, které přinesli z domova, a plody, které nasbírali v lese ve Vrindávanu. Nechal je napít se kyselých, sladkých a různých jiných nápojů a pak pil sám. Pak si vypláchli ústa a jedli vonný betel smíchaný se suchým betelovým oříškem. Ozdobili se navzájem girlandami z různých květin a pomazali si těla santálovou pastou, agarem, kumkumem a kafrem, které nasbírali v lese. Pak si Krišna položil hlavu na Šrídámův klín, zatímco Mu ostatní přátelé sloužili masírováním nohou, rukou a ovíváním. Potom Krišna pásł krávy, které svolával hrou na flétnu a

troubením na roh. Nato Krišna předal Džanašarmu Sarúpovi a večer vstoupil do vesnice.

Paríkšit Mahárádž řekl matce: „Milostí Gópínátha jsi dosáhla velmi posvěceného stavu. Nyní si dobře promysli odpověď na svou otázku. Drahá matko! Prosím snaž se vrátit na Gólóku, která je hranicí oceánu svrchované radosti. Jakmile tam někdo dospěje, podílí se na nepopsatelně sladkých Pánových zábavách. Všichni se ne vždy účastní těchto zábav, když jdou do Mathura Mandaly, ale milostí velmi drahého společníka Šrí Madan Gópáldéva se někomu dostane tohoto štěstí. Proto matko sbírej prach z lotosových nohou těch, kteří lpějí na Krišna bhakti. Gólóky Vrindávanu, která se nachází dokonce i nad Vaikunthou, lze dosáhnout pouze přemou a tuto přemu lze získat pouze od těch, kteří jsou připoutáni ke Gólóce.“

Šrí Džanamédžaja řekl Šrí Džaiminimu: „Ó úctyhodný mudrci, když jsem slyšel tato vyprávění od Šrí Vaišampájany, nemohl jsem pochopit správný význam, ale nyní jsou všechny mé pochybnosti rozptýleny. Teď chápu, že se Gólóka nachází nad Vaikunthou. Již cítím smutek, že toto nektarové vyprávění brzy skončí. Proto mi prosím dej nějaký nektar, aby byla má mysl spokojená.“

Pak Šrí Džaimini zpíval některé verše popisující slávu Gólóky a láskyplnou oddanost gópů a gopí z Gólóky.

Džanamédžaja řekl: „Ó můj duchovní mistře, tvou milostí se nyní můj život stal plně úspěšným, protože jsi mi pověděl o té nejtajnější slávě Gólóky.“

Šrí Džaimini řekl: „Můj synu! Jsi v pravdě korunován úspěchem. Kdokoliv s oddaností poslouchá, zpívá a medituje o této oslavě Gólóky, dosáhne tohoto nejvyššího postavení. Klaním se onomu synovi krále Vradži, který jako nejdražší přítel vzbuzuje oddanost v srdcích živých bytostí a užívá si extrémní radosti.“